

Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост

1. Топлинната енергия за разпределение е измереното с топломера в абонатната станция количество, коригирано с технологичните разходи според границата на собственост и с количеството топлинна енергия за допълване на сградната инсталация, в случаите, когато се използва топлоносител от топлопреносната мрежа.

2. Топлинната енергия, измерена с топломер в абонатна станция на сграда – етажна собственост, за отчетен период, е сбор от енергията за отопление, енергията за битово горещо водоснабдяване (БГВ) и технологичните разходи на топлинна енергия в абонатната станция.

3. Когато допълването на сградните инсталации за отопление се извършва с топлоносител гореща вода от топлопреносната мрежа, към количеството топлинна енергия, измерена с топломера, се добавя количеството на топлинната енергия за подгриване на водата за допълване – $Q_{\text{доб}}$, kWh. Определя се като произведение от количеството и разликата на температурите на водата във връщащия топлопровод и на водата от водоизточника на производителя по зависимостта:

$$Q_{\text{доб}} = \frac{V * \rho * (t_{\text{г.вр.}} - t_{\text{ст.и.}}) * c}{3600},$$

където:

V е количеството на водата, измерено по водомера на тръбната връзка за допълване на сградната инсталация, m³;

c – специфичен топлинен капацитет на водата, равен на 4,1868 kJ/kg. °C;

ρ – плътност на водата при средна температура $(t_{\text{г.вр.}} + t_{\text{ст.и.}})/2$, kg/m³.

4. Количеството на технологичните разходи на топлинна енергия в абонатната станция се определя по реда на чл. 58, ал. 2.

4.1. Технологичните разходи се коригират към осреднените температурни условия за отчетен период по зависимостта:

$$Q_{\text{м.о.}} = n * q_{\text{а.с.}}^{\text{н.}} \left[\frac{t_{1\text{ср.}} + t_{2\text{ср.}} - 2 * t_{\text{п.}}}{85 + 45 - 20} \right],$$

където:

$Q_{\text{м.о.}}$ са технологичните разходи от топлоотдаване на съоръженията в абонатната станция за приспадане от отчетената по топломера топлинна енергия за съответния отчетен период, kWh;

n – работните часове на абонатната станция за отчетния период;

$q_{\text{а.с.}}^{\text{н.}}$ – технологичните разходи от топлоотдаване за единица време от съоръженията в абонатната станция по данни от производителя или експериментални резултати от топлопреносното предприятие;

$t_{1\text{ср.}}$ – средната стойност на температурата на топлоносителя на подаващата магистрала на съответния топлоизточник за съответния отчетен период;

$t_{2\text{ср.}}$ – средната стойност на температурата на топлоносителя на връщащата магистрала на съответния топлоизточник за съответния отчетен период;

$t_{\text{п.}}$ – средната стойност на температурата на почвата на дълбочина 125 cm (за съответния отчетен период) по данни от НИХМ към БАН.

4.2. Коригираното количество технологични разходи на топлинна енергия се приспада от измереното по топломера количество топлинна енергия, когато абонатната станция захранва и битови клиенти.

5. Количеството топлинна енергия за БГВ се определя съгласно чл. 68 и се разпределя между клиентите въз основа на изразходваните от тях количества гореща вода, като:

5.1. В периода между две изравнявания на консумираната топлинна енергия за БГВ на клиентите се начислява ежемесечно прогнозно количество топлинна енергия, определено по чл. 71, ал. 2.

5.2. Изравняването на консумираната топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване се извършва по следния начин:

1) Определя се средното количество топлинна енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за битово горещо водоснабдяване, както следва:

A. Средно количество топлинна енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за битово горещо водоснабдяване за неотоплителен период –

$$Q_{\text{ср.н.}}, \text{ kWh/m}^3;$$

$$Q_{\text{ср.н.}} = \frac{\sum Q_{\text{ин.}}}{G_{\text{об.в.н.}}},$$

където:

$\sum Q_{\text{ин.}}$ – количеството топлинна енергия за разпределение в сградата през неотоплителния период в kWh;

$G_{\text{об.в.н.}}$ – общото потребено количество гореща вода в сградата в m³ за неотоплителния период в рамките на отчетния период, което се изчислява по зависимостта:

$$G_{\text{об.в.н.}} = \frac{G_{\text{об.в.отч.п.}}}{m_{\text{отч.п.}}} * m_{\text{н.}},$$

където:

$G_{\text{об.в.отч.п.}}$ е разликата между крайното и началното показание на общия водомер, монтиран пред подгревателя за БГВ в абонатната станция, за отчетния период, m³;

$m_{\text{отч.п.}}$ – броят на работните дни на подгревателя за БГВ в абонатната станция за отчетния период;

$m_{\text{н.}}$ – броят на работните дни на подгревателя за БГВ в абонатната станция за неотоплителния период, за отчетния период.

Б. Средно количество топлинна енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за гореща вода за битови нужди за отоплителния период – $q_{\text{ср.о.}}$, kWh/m³:

$$q_{\text{ср.о.}} = q_{\text{ср.н.}} * K,$$

където:

K е общ температурен коефициент, определен като средно претеглена стойност по формулата:

$$K = \frac{\sum_{i=1}^n X_i * K_i}{\sum_{i=1}^n X_i},$$

където:

X_i е броят на работните дни на подгревателя за отопление за съответния месец от отоплителния период;

K_i – температурният коефициент, определен за всеки месец от отоплителния период по формулата:

$$K_i = Dt_3 / Dt_{\text{л}},$$

където:

Dt_3 е разликата между температурите на подгриваната вода на изхода и на входа на подгревателя за битово горещо водоснабдяване, усреднена за всеки месец от отоплителния период;

$Dt_{\text{л}}$ – разликата между температурите на подгриваната вода на изхода и на входа на подгревателя за битово горещо водоснабдяване, усреднена за неопотителния период.

2) Определя се количеството топлинна енергия $Q_{\text{в}}^i$ в kWh за битово горещо водоснабдяване за отчетния период на i -тия клиент:

А. Когато във всички имоти използваното количество гореща вода се отчита с водомери:

$$Q_{\text{в}}^i = q_{\text{отч.}}^i * r * \left(\frac{m_{\text{н}}}{m_{\text{отч.п.}}} * q_{\text{ср.н.}} + \frac{m_{\text{о}}}{m_{\text{отч.п.}}} * q_{\text{ср.о.}} \right),$$

където:

$q_{\text{отч.}}^i$ е разликата между крайното и началното показание на водомера/ите за гореща вода за отчетния период на i -тия клиент;

$m_{\text{о}}$ – броят на работните дни на подгревателя за БГВ в абонатната станция за отоплителния период, за отчетния период;

r – коефициентът, коригиращ разликата между отчета на общия водомер, монтиран пред подгревателя за БГВ, и количествата вода, измерени по индивидуалните водомери, определен по зависимостта:

$$r = G_{\text{об.в.отч.п.}} / \sum_{i=1}^n g_{\text{отч.}}^i$$

Б. Разликата между количеството вода, отчетено по водомера пред подгревателя за БГВ, и количеството гореща вода, отчетено от водомерите в отделните имоти, и изчислените съгласно чл. 69, ал. 2 количества за клиенти без водомери се разпределя съгласно чл. 69, ал. 3.

6. Количество топлинна енергия за отопление $Q_{\text{от}}$, kWh, е разликата между енергията по т. 1 и количеството топлинна енергия за БГВ.

6.1. Количеството топлинна енергия за отопление включва количествата топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинната енергия, отдадена от отоплителните тела в общите части, и топлинната енергия, отдадена от отоплителните тела в отделните имоти.

6.1.1. Количеството топлинна енергия Q_u , kWh, отдадена от сградната инсталация, се определя от лицето по чл. 139, ал. 1 ЗЕ, извършващо дяловото разпределение, по зависимостта:

$$Q_u = \frac{\beta_{\text{си}} * Q_{\text{им}} * D_{\text{нп}} * 24}{(t_{\text{ср.сгр.}} - t_{\text{изч.}})},$$

където,

$\beta_{\text{си}}$ е коефициентът, отчитащ вида на изпълнението на вътрешната отоплителна инсталация в сградата, като:

$\beta_{\text{си}} = 0,15$ – при отоплителни инсталации с открито изпълнение по проект;

$\beta_{\text{си}} = 0,10$ – при отоплителни инсталации със скрито изпълнение по проект;

$Q_{\text{им}}$ е общата инсталирана мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация на сградата през отчетния период, определена при проектни условия, kW;

$D_{\text{нп}}$ са денградусите за отчетния период, които се определят по формулата:

$$D_{\text{нп}} = z * (t_{\text{ср.сгр.}} - t_{\text{ср.период}}),$$

където:

z е продължителността на отчетния период в дни;

$t_{\text{ср.сгр.}}$ – средната температура на сградата; за сгради – етажна собственост, се приема 19 °C;

$t_{\text{ср.период}}$ – средната външна температура за отчетния период, °C;

$t_{\text{изч.}}$ – външната изчислителна температура за населеното място, °C.

6.1.2. Количеството топлинна енергия Q_u , kWh, отдадена от сградната инсталация, се определя чрез използване на налични изчисления на инсталираната мощност на сградната инсталация, изготвени от правоспособно лице и/или лицето по чл. 139б ЗЕ.

6.1.3. Количеството топлинна енергия Q_u , kWh, отдадена от сградната инсталация, се разпределя пропорционално на отопляемия обем на имотите по проект.

6.1.4. За високоетажни сгради – етажна собственост, с отоплителни инсталации с повече от една зона, с открито изпълнение по проект топлинната енергия, отдадена от подаващия тръбопровод за високата зона в помещенията от ниската зона, през които преминава, се определя от лицето по чл. 139б ЗЕ по изчислителен път по реда на т. 6.9. Правилото не се прилага, когато количеството топлинна

енергия, отдадена от сградната инсталация във високоетажните сгради – етажна собственост, е определено по реда на чл. 63, ал. 2, буква „е“, подбуква „гг“, като за всяка зона могат да се определят различни проценти от общото количество топлинна енергия за отопление в сградата – етажна собственост, съгласно решение на общото събрание на етажната собственост.

6.1.5. За сгради – етажна собственост, по чл. 60 топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, се изчислява за всяка сграда поотделно.

6.2. Количеството топлинната енергия $Q_{об}$, kWh, отдадена от отоплителните тела в общите части на сградата – етажна собственост, в които има отоплителни тела без уреди, се определя въз основа на инсталираната им мощност по реда на т. 6.5.

6.2.1. Количеството топлинна енергия $Q_{об}$, kWh, се разпределя между клиентите пропорционално на отопляемия обем на имотите по проект.

6.3. Количеството топлинна енергия, отдадена от отоплителните тела в имотите, $Q_{к}$, kWh, е разликата между общата енергия за отопление $Q_{от}$, kWh, и количествата Q_u , kWh, и $Q_{об}$, kWh, определени по реда на чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е“ и т. 6.2:

$$Q_{к} = Q_{от} - Q_u - Q_{об}.$$

6.3.1. Определяне на прогнозното количество на топлинна енергия за отопление на отделен имот за месец – $Q_{ом}^i$, kWh:

$$Q_{ом}^i = Q_{срм}^i * K_{п}, \text{ kWh},$$

където:

$Q_{срм}^i$ е средномесечното количество топлинна енергия за отопление на имот, което се определя по формулата:

$$Q_{срм}^i = (Q_{от}^i / z_{оп}) * z_{мес}, \text{ kWh},$$

където:

$z_{оп}$ е броят дни с отопление за предходния отоплителен период;

$z_{мес}$ – броят дни за отопление за отчетния период;

$K_{п}$ – корекционен коефициент, отразяващ промяната в потреблението и климатичните условия, който се определя по формулата:

$$K_{п} = Q_{тм} / Q_{оп}, \text{ където:}$$

$Q_{тм}$ е количеството топлинна енергия, измерена с топломера в абонатната станция за i -тия отчетен месец, kWh;

$Q_{оп}$ – количеството топлинна енергия, измерена с топломера в абонатната станция за i -тия месец от предходен отчетен период, kWh;

$Q_{от}^i$ – общото потребление на топлинна енергия за отопление на имот през предшестващия отоплителен период, определено след окончателната изравнителна сметка, което включва следните компоненти:

$$Q_{от}^i = Q_{к}^i + Q_u^i + Q_{об}^i, \text{ kWh},$$

където

$Q_{к}^i$ е количеството топлинна енергия за отопление от отоплителните тела в i -тия имот за предшестващия отоплителен период, kWh;

Q_u^i – количеството топлинна енергия, отдадено от сградна инсталация на i -тия имот за предшестващия отоплителен период, kWh;

$Q_{об}^i$ – количеството топлинна енергия, отдадено от отоплителните тела в общите части на сградата за i -тия имот за предшестващия отоплителен период, kWh.

6.3.2. При $Q_{оп} = 0$ се приема $K_{п}=1$.

6.3.3. Когато работните дни за отопление на абонатната станция за i -тия месец през текущия отчетен период и за i -тия месец от предходния отчетен период се различават, $K_{п}$ се определя като отношение между среднодневното общо количество топлинна енергия, измерено с топломера в абонатната станция за i -тия отчетен месец през текущия период (kWh/ден), и среднодневното общо количество топлинна енергия, измерено с топломера в абонатната станция за i -тия месец от предходния отчетен период (kWh/ден).

6.4. За сгради – етажна собственост, в които всички отоплителни тела са комплектувани с уреди за индивидуално отчитане, топлинната енергия за една дялова единица $q_{д.ед.}$, kWh/д. ед., се изчислява:

$$q_{д.ед.} = (Q_{от} - Q_u - Q_{об}) / \sum_{i=1}^N P_i,$$

където:

P_i са дяловите единици на топлинния разпределител на i -тото отоплително тяло за отчетния период съгласно стандартите БДС EN 834 и БДС EN 835;

N – общият брой на отоплителните тела в сградата – етажна собственост, с уреди за отчитане на потреблението.

6.4.1. Количеството топлинна енергия, отдадена от отоплителните тела с уреди в i -тия имот, $Q_{к}^i$, kWh, се определя по зависимостта:

$$Q_{к}^i = q_{д.ед.} * \sum_{i=1}^k P_i,$$

където:

$q_{д.ед.}$ е топлинната енергия за една дялова единица, kWh/д. ед.;

k – броят на отоплителните тела с уреди за отчитане на потреблението в имота на i -тия клиент.

6.4.2. За i -тото отоплително тяло се разпределя топлинна енергия, kWh, по зависимостта:

$$q_{от.тяло}^i = q_{д.ед.} * P_i.$$

6.4.3. Разпределената топлинна енергия за едно отоплително тяло не може да надвишава максималната енергия, която отоплителното

тяло може да отдаде за един отчетен период при съответния режим на работа на сградната инсталация.

6.4.4. Максималната енергия, която отоплителното тяло може да отдаде за един отчетен период $q_{\text{макс.от.тяло}}^i$, kWh, се изчислява по зависимостта:

$$q_{\text{макс.от.тяло}}^i = 1,2 * q_{\text{инст.от.тяло}}^i * z * (25 - t_{\text{ср.период}}) * 24 / (t_{\text{ср.сгр.}} - t_{\text{изч.}}),$$

където:

$q_{\text{инст.от.тяло}}^i$ е инсталираната мощност на отоплителното тяло при проектни условия, kW;
 $t_{\text{ср.период}}$ – средната външна температура за периода на отчета, °C;

z – броят на дните с топлоподаване;

1,2 – коефициент, отчитащ максималната промяна на топлоотдаването от отоплителното тяло;

25 – максималната температура на отопляемото помещение, °C;

24 – броят на часовете в денонощието;

$t_{\text{ср.сгр.}}$ – средната температура на сградата; за сгради – етажна собственост, се приема 19 °C;

$t_{\text{изч.}}$ – външната изчислителна температура (°C) за населеното място.

6.4.5. Изчислява се разликата Δq^i , kWh, между максималната и разпределената енергия за всяко тяло:

$$\Delta q^i = q_{\text{макс.от.тяло}}^i - q_{\text{от.тяло}}^i$$

6.4.6. При $\Delta q^i \geq 0$ разпределената енергия е база за изготвяне на изравнителната сметка на сградата.

6.4.7. При $\Delta q^i < 0$ се прави проверка. Абсолютната стойност на Δq^i се прибавя към енергия Q_u , kWh, отдадена от сградната инсталация. Така определеното количество енергия за сградна инсталация Q_u , kWh, се разпределя по реда на т. 6.1.3 и се изчислява нова стойност за $q_{\text{д.ед.}}$ до изпълнение на условието по т. 6.4.6.

6.5. За сгради – етажна собственост, в които има отоплителни тела без уреди за индивидуално отчитане, се прилага екстраполация по максимален специфичен разход на сградата по реда:

1) определя се инсталираната мощност на отоплителните тела в сградата при проектни условия; при липса на данни се приемат данните на подобно отоплително тяло, например от аналогично помещение на друг етаж;

2) за всяко отоплително тяло с уред в сградата се определя отношението между дяловите му единици и инсталираната му мощност; най-голямото отношение за отоплително тяло с уред за дялово разпределение се приема за максимален специфичен разход за сградата (МСРС);

3) дяловите единици за отоплителните тела без уреди се получават, като инсталираната мощност на отоплителното тяло без отчет се умножи с МСРС.

С така определените дялови единици всички отоплителни тела без уреди се приравняват към отоплителни тела с уреди. Разпределението на енергията се извършва по реда на т. 6.4.

6.5.1. За отоплително тяло с уред, което работи при условия, различни от проектните, съответстващи на режима на работа на сградната инсталация, се допуска разпределената топлинна енергия да надхвърля определената по т. 6.4.4. За това тяло лицето по чл. 139а ЗЕ прави проверки на изправността на индивидуалния разпределител за отразени фактори за оценяване в съответствие със стандарта му, за технически грешки и за изправността на уреда. При липса на грешки и изправен уред разпределената енергия не се коригира. Определеното за това отоплително тяло отношение между дяловите единици и инсталираната му мощност не служи за определяне на МСРС.

6.5.2. Лицето по чл. 139а ЗЕ писмено уведомява клиента, в чийто имот се намира отоплителното тяло, за обстоятелствата по т. 6.5.1 и извършва контролна проверка през следващия отоплителен сезон.

6.5.3. Количеството топлинна енергия, отдадена от отоплителните тела с уреди в i -тия имот Q_k^i , kWh, се определя по реда на т. 6.4.1.

6.5.4. За i -тото отоплително тяло се разпределя топлинна енергия, kWh, по реда от т. 6.4.2 до 6.4.7.

6.6. За сгради – етажна собственост, за които лицето по чл. 139а ЗЕ констатира, че общата инсталирана топлинна мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация в сграда – етажна собственост, е намалена с над 50 % от общата проектна топлинна мощност, при която са оразмерени отоплителните тела за постигане на изискваната вътрешна температура при стандартни изчислителни условия на сградата, и количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, е по-голямо от енергията за отопление на имотите, се прави проверка от лицето по чл. 139а ЗЕ, топлопреносното предприятие и представител на етажната собственост. Съставя се констативен протокол с предписание за коригиращи мерки, вкл. необходимост от обследване на инсталациите. По време на проверката се проверяват:

1. състоянието на абонатната станция;

2. състоянието на вътрешната отоплителна инсталация;

3. състоянието на индивидуалните разпределители, индивидуалните топломери и проверка за наличие на обстоятелства по т. 6.5.1;

4. проверка за неправомерно потребление и др.

6.7. При неосигуряване на достъп за отчет на уредите на определените от лицето по чл. 139б ЗЕ дати се прилагат разпоредбите на чл. 69, ал. 2, т. 2 и 6.5. Клиентите, неосигурили

достъп, могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка в сроковете, указани в наредбата.

6.8. При повреда на индивидуален разпределител на отоплително тяло се прилага екстраполация по предишен отчет:

1) Дяловите единици $P_{н.п.}^i$ на *i*-тото отоплително тяло се определят чрез екстраполация на регистрирани за предишен отчетен период дялови единици и денградусите за периода на повредата:

$$P_{н.п.}^i = P_{пр.п.}^i * D_{н.п.}/D_{пр.п.},$$

където:

$P_{пр.п.}^i$ са дяловите единици на *i*-тото отоплително тяло, регистрирани за предишния отчетен период, при нормална работа на уреда;

$D_{пр.п.}$ – денградусите за предходния отчетен период.

2) Определените по т. 1 дялови единици се разпределят по реда на т. 6.4.

3) За период на повреда се приема периодът между две отчитания на уредите за дялово разпределение. За всеки следващ период, в който уредът не е подменен, количеството топлинна енергия се определя по реда на т. 6.5.

4) При установени видими въздействия върху целостта на уреда, нарушени пломби, стикери или други средства за защита на уреда и/или констатирани въздействия в електронната памет количеството топлинна енергия се определя по реда на т. 6.5 за целия период след последното отчитане, когато уредът е бил изправен.

6.9. При щранг-лира без уред за дялово разпределение инсталираната мощност се определя по изчислителен път и се прилага разпоредбата по т. 6.5.

7. Когато в сграда – етажна собственост, се прилага дялово разпределение чрез индивидуални топломери, топлинната енергия за отопление на имота се определя по следния начин:

7.1. Топлинната енергия за отопление на имота за отчетен период се определя по показанията на индивидуалния топломер на имота.

7.2. Топлинната енергия за отопление на общите части на сградата – етажна собственост, заедно с топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, се определя като разлика между общото количество топлинна енергия за отопление и сумата от показанията на индивидуалните топломери в отделните имоти и се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия им обем по проект.

7.3.1. При липса на индивидуален топломер за имот се прилага екстраполация по максимален специфичен разход на сградата, който се определя по следния ред:

1) определя се инсталираната мощност на отоплителните тела на всички имоти и/или обемите на имотите в сградата – етажна собственост; при липса на данни се приемат данните на подобен имот, например на друг етаж;

2) за всеки имот с топломер в сградата се определя отношението между отчетената му и инсталираната мощност в имота и/или обема на имота; най-голямото отношение за имот с топломер се приема за максимален специфичен разход за сградата (МСРС);

3) екстраполираният отчет за имот без топломер се получава, като инсталираната мощност на имота и/или обемът му се умножи с МСРС.

7.3.2. При неосигуряване на достъп за отчет на определените от лицето по чл. 139б ЗЕ дати се прилага екстраполация по максимален специфичен разход на сградата по реда на т. 7.3.1. Клиентите, неосигурили достъп, могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка в сроковете, указани в наредбата.

7.3.3. При повреда на индивидуален топломер:

1) Топлинната енергия за отопление на имот Q_k^i , kWh, за отчетния период се определя чрез екстраполация на регистрирано за предишен отчетен период количество топлинна енергия и денградусите за периода:

$$Q_k^i = Q_{к.пр.п.}^i * D_{н.п.}/D_{пр.п.},$$

където:

$Q_{к.пр.п.}^i$ е измереното количество топлинна енергия за имота за предходен отчетен период при нормална работа на уреда, kWh.

2) За период на повреда на индивидуален топломер се приема периодът между две отчитания. За всеки следващ период, в който топломерът не е подменен, количеството топлинна енергия се определя по реда на т. 7.3.1.

3) При установени видими въздействия върху целостта на индивидуален топломер, нарушени пломби, стикери или други средства за защита и/или констатирани въздействия в електронната памет количеството топлинна енергия се определя по реда на т. 7.3.1 за целия период след последното отчитане, когато уредът е бил изправен.

8. Когато в сграда – етажна собственост, се прилага дялово разпределение чрез индивидуалните топломери на апартаментни абонатни станции, топлинната енергия за имота се определя по следния начин:

8.1. Топлинната енергия за БГВ и за отопление на имота за отчетен период се определя по показанията на индивидуалния топломер на имота.

8.2. Топлинната енергия за отопление на общите части на сградата – етажна собственост, заедно с топлинната енергия, отдадена

от сградната инсталация, се определя като разлика между общото количество топлинна енергия за отопление и за БГВ за сградата и сумата от показанията на индивидуалните топломери в отделните имоти. Разпределя се между всички клиенти пропорционално на отопляемия им обем по проект.

8.3. При липса на индивидуален топломер за имот топлинната енергия за БГВ се определя по реда на чл. 69, ал. 2, т. 2, а топлинната енергия за отопление за всяко отоплително тяло в имота се определя по реда на т. 6.4.4.

8.3.1. При неосигуряване на достъп за отчет на определените от лицето по чл. 139б ЗЕ дати за имота се прилага разпредбата на т. 8.3. Клиентите, неосигурили достъп, могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка в срокове, указани в наредбата.

9. За сгради – етажна собственост, за които не съществува възможност за прилагане на системата за дялово разпределение, съгласно чл. 61, ал. 2 топлинната енергия за разпределение се определя по реда на т. 1, 2, 3 и 4.

9.1. Количеството топлинна енергия за БГВ се определя по реда на т. 5.

9.2. Количеството топлинна енергия за отопление $Q_{от}$, kWh, е разликата между енергията по т. 9 и количеството топлинна енергия за БГВ, определено по реда на т. 9.1.

9.3. Количеството топлинна енергия за отопление на отделните имоти за отчетен период Q_K^i , kWh, се определя пропорционално на отопляемите им обеми или по инсталираната мощност на отоплителните тела в тях.

9.3.1. Количеството топлинна енергия Q_u , kWh, отдадена от сградната инсталация, се определя съгласно чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е“ и се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти по проект.

9.3.2. Количеството топлинна енергия за отопление на i -тия имот Q_K^i , kWh, се определя по зависимостта:

$$Q_K^i = (Q_{от} - Q_u) * \frac{B_K^i}{B_K},$$

където:

B_K^i е коригираният отопляем обем на имота, включително коригираният отопляем обем на общите части, принадлежащи се на съответния имот, m^3 ;

B_K – общият коригиран отопляем обем на имотите, включително коригираният отопляем обем на общите части за сградата, m^3 .

10. Настоящата методика определя начина на разпределение на топлинната енергия, потребена в сграда – етажна собственост, за отчетен период от една година, който обикновено е от 1 май на едната година до 30 април на следващата календарна година.

11. При наличие на различни ценови периоди в рамките на отчетния период разпределената с изравнителната сметка енергия за i -тия клиент се разделя на периоди.

12. При наличие на различни ценови периоди в рамките на отчетния период разпределената енергия за БГВ за i -тия клиент, $Q_{в.}^i$, kWh, е сумата от количествата разпределена енергия за БГВ за всеки ценови период:

$$Q_{в.}^i = \sum_{F=1}^M (Q_{в.}^i)_F,$$

където:

$(Q_{в.}^i)_F$ е разпределената енергия за БГВ за i -тия клиент за F -тия ценови период, kWh;

F – ценовият период;

M – броят на ценовите периоди в рамките на отчетния период;

$$(Q_{в.}^i)_F = S_{в.}^F * Q_{в.}^i,$$

където:

$S_{в.}^F$ е корекционен коефициент за БГВ за F -тия ценови период и се определя по зависимостта:

$$S_{в.}^F = \frac{(Q_{в.})_F}{Q_{в.}},$$

където:

$(Q_{в.})_F$ е количеството топлинна енергия за БГВ за разпределение в сградата за F -тия ценови период, kWh;

$Q_{в.}$ – общото количество топлинна енергия за БГВ в рамките на отчетния период, kWh;

$$Q_{в.} = Q_{н.р.} + Q_{о.в.},$$

където:

$Q_{н.р.}$ е количеството топлинна енергия, измерено с топломера в абонатната станция, с приспаднати технологични разходи за неотоплителния период, kWh;

$Q_{о.в.}$ – количеството топлинна енергия за БГВ за разпределение в сградата за отоплителния период, kWh.

13. При наличие на различни ценови периоди в рамките на отчетния период разпределената енергия за отопление за сградата $Q_{от}$, kWh, е сумата от количествата топлинна енергия за отопление за всеки ценови период.

$$Q_{от} = \sum_{H=1}^L (Q_{от})_H,$$

където:

$(Q_{от})_H$ е количеството топлинна енергия за отопление за сградата за H -тия ценови период, kWh;

$$(Q_{от})_H = S_{от}^H * Q_{от}$$

$$S_{от}^H = \frac{(Q_{о.р.})_H - (Q_{о.в.})_H}{Q_{о.р.} - Q_{о.в.}},$$

където:

$(Q_{o.p.})_H$ е количеството топлинна енергия, измерено с топломера в абонатната станция, с приспаднати технологични разходи за Н-тия ценови период, kWh;

$(Q_{o.в.})_H$ – количеството топлинна енергия за БГВ за разпределение в сградата за Н-тия ценови период, kWh;

$Q_{o.p.}$ – количеството топлинна енергия, измерено с топломера в абонатната станция, с приспаднати технологични разходи за отоплителния период, kWh;

$S_{от}^H$ – корекционен коефициент за отопление за Н-тия ценови период.

Разпределената за i-тия клиент енергия за отопление $Q_{от}^i$, kWh, е:

$$Q_{от}^i = Q_u^i + Q_{об}^i + Q_k^i,$$

където:

Q_u^i е разпределената енергия за сградна инсталация за i-тия клиент, kWh;

$$Q_u^i = \sum_{H=1}^L (Q_u^i)_H,$$

където:

$(Q_u^i)_H$ е количеството топлинна енергия за сградна инсталация за i-тия клиент за Н-тия ценови период, kWh;

$$(Q_u^i)_H = S_{от}^H * Q_u^i$$

$Q_{об}^i$ – разпределената енергия за отоплителните тела в общите части на сградата за i-тия клиент, kWh;

$$Q_{об}^i = \sum_{H=1}^L (Q_{об}^i)_H$$

$(Q_{об}^i)_H$ – количеството топлинна енергия за отоплителните тела в общите части на сградата за i-тия клиент за Н-тия ценови период, kWh;

$$(Q_{об}^i)_H = S_{от}^H * Q_{об}^i$$

Q_k^i – разпределената енергия за отоплителните тела в имота на i-тия клиент, kWh;

$$Q_k^i = \sum_{H=1}^L (Q_k^i)_H$$

$(Q_k^i)_H$ – количеството топлинна енергия за отоплителните тела в имота на i-тия клиент за Н-тия ценови период, kWh;

$$(Q_k^i)_H = S_{от}^H * Q_k^i$$